

utvilsomt gennem hele sin Stilling til Hospitalet har en saa betydelig Indflydelse paa denne Sag, at det, da det nu en Gang er Tilfaeldet, at der er en Mand, som kan bruges til Begge Dele, vil kunne gjenneføres, at det ogsaa bliver denne Mand; og har man, for det Første, som sagt, flaaet fast, at det skal være Reglen, at vedkommende, Overlæge, tillige skal være Universitetsdocent og Medlem af det lægevidenskabelige Fakultet, da vil man lettere være i Stand til Fremtiden at følge denne Regel, end naar man ved Begyndelsen gaar bort fra den, og man da senere skal forandre det. Den ærede Minister udtalte, at det var en Selvfølge, at han ansaa sig berettiget til, forsaavidt Flertallets Forslag under Nr. 30 blev vedtaget, at maatte udbetale i Sommerens Løb et Beløb af 250 Rd. kvartaarlig til den Overlæge i Kirurgisk-Klinisk Undervisning paa Kommunehospitalet, som har besørget denne Undervisning. Dette Punkt har just ikke i og for sig været behandlet i Finantsudvalget, men jeg tror at turde antage, efter den Maade, hvorpaa Finantsudvalget har stillet sig til denne Sag ved Behandlingen af Tillegsbetillingsloven, at Udvalget betragter det som en Selvfølge, og at det ikke kan ønske, at den ærede Minister i den Henseende skal komme til at afbyde en Foranstaltning, som i og for sig saavel af Ministeren som Udvalget er anerkjendt for at være hensigtsmæssig. Jeg skjønner ikke rettere, end at jeg hermed har udtalt, hvad jeg angaaende Vædringsforslagene havde. Indledning til at yttre. Der er et enkelt Spørgsmaal, som Udvalget har paalagt mig at berøre ved Behandlingen af dette Budget, og det er angaaende den projekterede nye Bygning til Vaisenhuset. Siden man forhandlede denne Sag i Konference med den ærede Minister, er der indkomne Tegninger og Overdrag, blevne bedømte, og saavidt man har set bemærket i de offentlige Blade, er en enkelt Tegning med dertil hørende Overdrag bleven præmieret, hvilket vel sagtens var i Overensstemmelse med Indbydelsen. Udvalget maa fremdeles fastholde, at det vilde være mindre — ja, jeg vil ikke bruge noget stærkt Udtryk — loyalt, mod Finantsudvalget og mod Folkethinget, som har hyllet Finantsudvalgets Betragtning af Vaisenhusets Stilling, om Bestyrelsen paa det nuværende Tidspunkt vilde gaa hen og foretage en saadan Forandring, som at sælge den gamle Bygning, og opføre en ny, maaske til en meget betydelig Bekostning, saaledes indrettet, at den skulde svare til den Stilling, og det Omfang, man vilde give Vaisenhuset efter den sidste Afgjørelse ved kongelig Resolution. Finantsudvalget forventer bestemt, at den meget ærede Minister ikke vil søge en saadan Afgjørelse, men vil afvente en anden Overveelse af det hele Spørgsmaal, gennem hvilken det, inden man gaar til en ny Bygnings Opførelse, kan fremgaa, hvor stor en Anstalt der formentlig bør blive tilbage her i Kjøbenhavn. Jeg sætter Pris paa at høre

en bestemt Udtalelse af den ærede Minister om dette Spørgsmaal. Jeg forudsætter, indtil jeg hører den, at den meget ærede Minister, selv om han kunde have ønsket at gaa en anden Vej; dog vil erkjende, at Finantsudvalget er berettiget til at haabe, at han i denne Henseende slutter sig til vor Forventning.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Der foreligger jo ikke nogen særlig Grund for mig til yderligere at tage Ordet med Hensyn til de foreliggende Vædringsforslag, idet Modsetningerne kun ere ringe, og da det, hvor de ere tilstede, vel ikke kan ventes, at en forsæt Diskussion vilde kunne virke betydeligt. Jeg vil blot bemærke med Hensyn til Spørgsmaalet om den botaniske Have, at jeg ganske vist maa gaa ud fra, hvad der ogsaa udtrykkelig blev udtalt af Ordføreren ved anden Behandling af Sagen, at min Stilling staar klar i den Henseende for Thinget. Naar det Beløb gives, hvorom der her er Spørgsmaal, vil jeg nemlig ikke anvende det paa Bygninger, som umulig ville kunne opføres med det nu givne Beløb, og Spørgsmaalet om dem maa komme til Afgjørelse næste Gang i det Thing, som da vil være tilstede, og i hvilket jeg haaber, at Erkjendelsen af deres Nødvendighed for Haven og for, at der ikke paadrages Staten langt større Udgifter ved den fortsatte Bevarelse af den gamle botaniske Have med alle de Ulemper, som dermed ere forbundne, vil gjøre sig saaledes gjældende, at denne Sag kan blive ført til et lykkeligt Resultat. Jeg har derfor ikke betragtet denne Form for at have væsentlig Betydning, idet jeg holder mig overbevist om, at selv ikke noget Medlem af Udvalget kan bevare Troen paa, at den botaniske Have nu kan fuldføres for det Beløb, som man for et Par Aar siden har troet var tilstrækkeligt. Af de Grunde, jeg nys ansøgte, vil jeg, som sagt, ikke behøve at gjøre yderligere Bemærkninger til Vædringsforslagene. Den sidste Bemærkning, som kom fra den ærede Ordfører, nøder mig imidlertid til sige, at tage Ordet; thi en Ting, hvorpaa jeg sætter overordentlig Pris, er, at jeg, selv om jeg i mange Retninger er i bestemt Modsetning til Thingets Anskuelse, kan staa ligeoverfor det som en loyal Modstander. Det kan altsaa ikke falde mig ind ved Læshed at give det Udseende af, at jeg samtykker i Noget, hvori jeg langt fra samtykker. Den ærede Ordfører har stillet Sagen, saaledes, at Ministeren herpersonlig maatte være tilbøielig til at gaa Udvalget imøde med Hensyn til en Anskuelse, hvortil han siger, at Udvalget har sluttet sig, og hvortil Ministeren derfor ogsaa burde tage Hensyn i sine Afgjørelser. Den ærede Ordfører maa dog imidlertid lægge Mærke til, at der kan være andre Hensyn, som kunne være meget paatværgende og meget afgjørende for Ministeren, og som han, hvorledes han end personlig stiller sig, maa ansæ